

נשים בתנ"ך בראי החסידות – שיעור 7

רבקה חלק ב - מקורות

זוהר חלק א דף קלז/א

אלא תא חזי, כתיב (שיר ב ב) "כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות", כשושנה דא כנסת ישראל, דאיהי בין אוכלסהא כוורדא בין כובין, ורזא דמלה, יצחק אתי מסטרא דאברהם דאיהו חסד עלאה, ועביד חסד עם כל בריין, ואף על גב דאיהו דינא קשיא, ורבקה אתת מסטרא דדינא קשיא, ואסתלקת מבינייהו, ואתחברת ביצחק. דהא רבקה מסטרא דדינא קשיא אתיא, ואף על גב דאיהי מסטרא דדינא, רפיא הות, וחוטא דחסד תלי בה, ויצחק דינא קשיא ואיהי רפיא, כשושנה בין החוחים הות, ואי לאו דאיהי רפיא, לא יכיל עלמא למסבל דינא קשיא דיצחק, כגוונא דא קב"ה מזווג זוווגין בעלמא, חד תקיף וחד רפיא, בגין לאתתקנא כלא, ויתבסם עלמא:

זוהר חלק ג דף רלא/ב

תנן, ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו, יום ביומו מאי הוא, אלא הני תרי יומין דראש השנה, אמאי תרי יומין, בגין דאינון תרי בי דינא דמתחברין כחדא, דינא עלאה דאיהו קשיא, בדינא תתאה דאיהו רפיא, ותריוויהו משתכחי [...]. פתח ואמר, (תהלים פא ד) תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו, תקעו בחדש שופר, מאי בחדש, דא בי דינא רפיא דאקרי חדש, בכסה... דא דינא קשיא פחד יצחק, דינא דאתכסייא תדיר, דלאו איהו דינא באתגלייא... ותריוויהו אינון כחדא, בגין כך תריין יומין, ותריוויהו ברזא חדא:

* * *

ספר בראשית פרק כד טו-כב

ויהי הוא טרם פלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה: והנער טבת מרעה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל: וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מפדך: ותאמר שמה אדני ותמהר ותרד פדה על ידה ותשקהו: ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם פלו לשאת: ותמהר ותער פדה אל השקת ותרוץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו: והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח ידוד דרכו אם לא: ויהי פאשר פלו הגמלים לשותות וישקת האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלים:

ספר בראשית פרק כה יט-כח

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק לידוד לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו ידוד ותהר רבקה אשתו: ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם פן למה זה אנכי ותלך לדרש את ידוד: ויאמר ידוד לה שני גימס \ גוים \ בכטנך ושני לאמים ממעיך: פרדו ולאם מלאם יאמין רב יעבד צעיר: וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בכטנה: ויצא הראשון אדמוני פלו פאדרת שער ויקראו שמו עשו: ואתרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם: ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב:

ספר בראשית פרק כז א-י

ויהי כי זקן יצחק ותקהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה שא נא כליך ותלך וקשתך וצא השדה וצונה לי צידה \ ציד \: ועשה לי מטעמים פאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא: ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני ידוד לפני מותי: ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצנה אתך: לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך פאשר אהב: והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותו: